

# MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

## Előfizetési ár:

Legsz. évre 6 kor. fél évre 3 \*kor. egyes szám 20 fillér.  
Előfizetési pénzek és reklamációk: Hirschl N. könyv-  
szandájába küldendők.

Felélős szerkesztő:

**SINKOVICH ELEK**

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztéshez közzemlények a  
lap szerkesztőségébe küldendők.  
Hirdetési díj: a Huszadiké petitsora egy sorától kezdve 30 fill.  
\*többévi hirdetésekért aprókat 12 fill.  
Nyitólépet petitsora 50 fill.

## Föltámadunk!

És jámbor asszonyok jövének Jézus sirjához és szóla hozzájuk az agygal:

— Jézus nincs itt. Föltámadott!

Valami csodálatos erővel ragadja meg szívünket a biblia meseje. Most közel kétezer esztendei távolságban attól az időtől, amely a történelemben már a történetírás kora, de a hitéletben a monda ideje, megigézi lelkünk a biblia legszebb példázata: a Krisztusi föltámadás!

Föltámadunk! Ennek a kinyilatkoztatásnak az erkölcsi igazságát látjuk az evangelisták könyvében s ez teszi erőssé lelkünket a hitben, vallásosságban.

Van föltámadás! Álljunk ki napfényes Húsvét vasárnapján Isten szent egye alá és kérdezzük:

Van-e föltámadás?

Sebesszárnyu, illatos szellő dagad

körülöttünk, a mezei gyöp alul kék szemü ibolya veti föl fejét, lombosodik a távoli erdő s valami rejtelmes, lázas zendüléssel telik meg az egész nagy mindenség. Mintha az élet szétfutó erei pattogzanának feszültségükben. Hát mi ez, ha nem föltámadás?

Hiszen napok, hetek előtt még halott volt a most újra éledt természet. Virág nem hánytá ki fejét fagyos röge alul, a távoli erdő száraz ágai közt hideg szél siráma zugott, halotti gyász fagyos szemfödője borult a földre.

Föltámadás! Föltámadás!

Nem mulhat el a világon semmi, hogy elmulásából új élet ne fakadjon. Fizika, chemia és a pozitív tudományok összesége bizonyítja ezt és a tétel igazsága erkölcsi lényegét keres. És megtalálja azt az evangelisták könyvében, a bibliában.

Nincs élet, amelynek ne volna föltámadása. Föltámadunk!

Az eszmére hengerített sziklakő

elfordul és diadalmasan fehér égi fényben kél ki sirjából az igazság!

A föltámadás napja a legszebb ünnepe a hitnek. A maga erkölcsi erejével milliók elcsüggedt lelkét emeli szárnyaira, erkölcsi szépségével milliók gondolatát nemesíti meg.

És nincs rajta kívül még egyetlen egy oly ünnep, amely a maga erkölcsi lényegének és eszméi jelentőségének igazolását annyira megtalálná a természetben, mint s húsvét.

Mikor újra támad a természet élete, akkor ünnepli az emberiség a minden élet forrásának újra támadását.

Ünnepeljünk tehát az örök élet hitében. Legyen lelkünk vértje ez a gondolat, hogy érettünk született, érettünk élt, érettünk halt meg és érettünk támadt újra fel az igazság. És amely fenséges volt születése, élete és halála, ép olyan volt föltámadása is. Mert az igazság önmagától fogva nagy és fenséges. És nincs külömbőség a

## TARGZA.

### Húsvét a vasuton.

El a vigalmak városából,  
Utam a pusztaságba fut,  
Hova a harangok zugása  
S az Alleluja el se jut —  
E! Innen, hol ujjong az élet  
És tört el diadalni láz,  
Fülem sikolt mindennün:  
Föltámadás! Föltámadás!

Vonatom zuga tör előre  
És messze idegenbe jár —  
Illatban fürdik, merre vágat,  
A rét, mező, a tég határ.  
Napsugárokra, szinte látom,  
Mint nyit a virág, száza száz  
Madárének csattog a légben:  
Föltámadás! Föltámadás!

Oh, üldöz ez az Alleluja,  
Melynek szíyemben hangja nincs —  
Beteg lelkem lekötve tartja  
Senyvesztő, darva rabbilincs . . .  
A te lelked öröklém által  
Oh, nagy ketkedő, szent Tamas!

S fülembé sikolt gonykacajjal:

Föltámadás! Föltámadás!

Tagadom . . . Bár keveset éltem,  
De annyi álmom sirba hullt —  
S bár vártam egyre hívó hittel,  
Sohasem támadt föl a mult . . .  
Álmaim fölött nyomtalanul  
Szállt el a virágfakadás —  
Tavaszban állok s hol vagy, merre?  
Föltámadás! Föltámadás!

Elűnődtem . . . S egy állomásnál  
— Kis, vedlett órház volt csupán —  
Komor, ősz utas állt elébem  
Lemondó bánat sirt szaván.

„Ah, nincsen uralom, — kezdte busan  
Hosszu mult a tapasztalás  
Oh, nincs a földön Istenemre  
Eöltámadás! Föltámadás!”

Ugy szántam őt most . . . Bus szavából  
Annyi fájdalom sirt felém —  
S hő vágy fogott el, hogyha búját  
Valahogy megenyhiténem.  
És szóltam — elfeledve mindent:  
„Uram, szent ám a szentírás,  
Ha itt nincs, van a tulvilágon  
Föltámadás! Föltámadás!”

Pakols József.

### A szerelem városa.

A városban nagyon megbámulták a fehérhaju ifjut. Déliban a fő-uta korzóján látták először, amint komoran gondolatokba merülve róttá az utca aszfaltját.

A fehérhaju ifju mellett kacagó tűzesszemű asszonyok suhantak el, virágos tavaszi ruhájuk hódító illatfelhővel árasztotta el az egész utcát s a mosolygásuk fénye vetekedett a vakító tavaszi napsugárral. A várost a szerelem városának hívták és a fehérhaju ifju idegenül járt-kelt e kábító asszonyi forgatagban.

A déli korzón összeszegtak az emberek:  
— Vajjon ki ez az idegen ifju? Oly különös.  
Az arca fiatal s a feje ezüstfehér. Egy huszonöt éves aggastyán.

Es a fehérhaju ifju mintha semmit sem venne észre abból a lázas, kíváncsi igazalomból, melyet a megjelenése okozott, komoran folytatta sétáját.

A fehérhaju ifju pedig egy szegény, szerencsétlen ember volt. A nagy szenvedések embere, aki egy vegtelen éjszaka után arra virradt, hogy fekete hajfürtjei hófehér színt váltották. És ekkor nagy szenvedésével megfutamodott. A világ másik végébe ment, a szerelem városába, hogy felejtessen, hogy meggyógyuljon.

szegény és a gazdag, a szenvedő és a boldog ember igazsága közt. Az igazság egy!

És bár temessék el százszor is az igazságot, a sziklasír megreped s az igazság harmadnapra halottaiból diadalmasan föltámad. Mert az igazság maga az élet, melynek nincs halála. Amit mi halálnak látunk, az csak egy rövid állomás, amely fölött nyomtalanul száll el az öröklét.

Örvendezzünk! Föltámadott e napon az igazság. Zugjanak az ünnepi harangok! Alleluja! Alleluja!

A hit a mi várunk. És hisszük, hogy egy az igazság és ez a mi Crédónk. Hiszük, hogy van föltámadás, mert igaz a biblia példázata:

— Föltámadunk! Föltámadunk!

... És jámbor asszonyok jövőnek Jézus sirjához és szöla hozzájuk az angyal:

— Jézus nincs itt. Föltámadott!

### A gazdasági cselédgyermekéről.\*

Kevés családban van a gyermek anyai veszedelmek kitéve, mint a gazdasági cselédnél. Régebben, a mikor patriárikálisan gazdálkodtak az emberek, nem volt szükség annyi állandó munkaszerzőre, gazdasági cselédre, mint manapság és kevesebb cselédnek oltóbban lehetett lakást adni a régi világban. Mig ma, egy szobás kis lakásban is három, sőt négy család is kénytelen meghúzódni, úgy, hogy a legtöbb gazdaságban a cselédlakások túlszűnölva vannak. Ennek a következése aztán az, hogy a cselédgyerekek az esztendő nagy részét fülldet levegőben tölti el, hol is mindenféle nyálvályák valóságilag megzúdulnak a szegény kis apróságokat. Ha abban a két-három családlakta kis cselédházban valami ragályos betegség fordul elő, lehetetlen a beteg gyermekeket az egészségesektől elkülöníteni s ezáltal a gyógykezelés eredményessé tenni. Persze, ha minden cseléd száraz, világos, jól szellőztetett lakást kaphatna, akkor

\*Átvéve a „Gyermekevételeim” című lapból.

ezen a bajon némileg segítene volna. Arra azonban a cselédutató gazdát nem lehet kényszeríteni, hogy ilyen ideális, tökéletes és szép summa pénzfelémestől cselédlakásokat építtessen. Az azonban, meg lehet kívánni, hogy a gazda gondoskodjék egy külön álló helyiségről, melybe a ragályos betegség esett cselédgyerekeket a többöktől, a családtagoktól elkülönítve, elhelyezni lehessen.

Am a cselédek gyerekei nincsenek, vagyis nem lesznek kitéve a pusztító betegségeknek annyira, hogyha tisztességes lakásban egészséges, jó táplálkozásban részesülnek, meg kell adni minden gazdasági cselédnek azt — a mit újabbban igen sok helyütt elvonnak tőlük, — t. i. tehetartást. Ha annak a szegény, cselédsorsban levő embernek egy jól tejelő ténkeje van, annak tejelőből elátlathatja az asszony apró gyerekeit. Az egészséges, jól fölorraltan adott ténkeje azoknak az apró gyerekeknek a legtermészetesebb, legúditóbb, legelőcsőbb táplálék.

Meg kell titania továbbá a gazdának azt is, hogy a cselédek apró gyöngye gyerekei, kiknek még a gyerekjátékok között vagy — mert a szegényemberről erről nem lehet szó — a szabad levegőn van a helye — hogy mindig azok az apró tehetetlen gyerekek időnek időnként munkára kényszeríthessenek.

Ha azután egy majorbéli cselédnél a gyermek megbetegszik, úgy a gazda ne késsen a majorba orvosi vitetni és kényszerítse a cselédet az orvos keresésére, azaz a betegség bejelentésére. Ha gyors orvosi segély van, úgy sok baj hamar elmúlik, mely különben halálos kimenetelű lesz. Biztosítson a gazda cselédjének ingyen orvost és gyógyszeret, erre törvény útján is van némileg kötelezés s iparkodjék kitűzni cselédjéből az orvosi tudomány elleni bizalmatlanságot, nehogy csakis kuruzslásban és a házi pépek gyógyhatásában bízzék.

Ha fellép valamely ragályos baj egy majorbéli gyermekesport között, annak továbbterjedését különféle megelőző intézkedésekkel meg lehet gátolni vagy legalább is megszorítani. Így csak egy példát mondok saját tapasztalatomból. Egy majorban fellépett a dítteritis, elkülnítésről szó sem lehetett, két gyermek már meghalt, a második a serny befejezése dacára. Az orvos ekkor azt ajánlotta, hogy oltsuk be az összes majorbéli gyermekeket, (váltak vagy barnicean) immunisáló difteria szorral és ezt minden habozás nélkül meg is tettük. A vézes kör meg is szűnt, az oltás után egyetlen egy gyermek sem betegedett meg és így 20—25 kor. kiadás által a további betegségek teljesen elrejtettünk. Ha tehát az a néhány korona megmenhett csak egy apró életet is, bizonyára nagyobb örömet, több meggyűvást ad az a jó gazdának, mintha megspórolja a kiadásokat, de a temető apró sírhalmait megsokasodnak.

Azért fejtegetéseimet nem is folytatom to-

vább, mert hisz csak általánosságban óhajtottam rámutatni e magasztos célú lapnak hasábján arra, hogy mely sokat tehet a jó gazda, a nemesen gondolkodó kenyéradó, cselédjei s azok gyermekeinek érdekében.

Adja Isten, hogy gazdatársaim megszívleljék e szerény sorokat, melyeknek célja a gazdasági cselédgyerekek sorsa, gondozása iránt való érdeklődésnek fölkeltése.

M. H.

### Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon nemes szívű urnók és urak, kik a muraszombati közközhöz való elbocsátásom alkalmával nyomorúságos helyzetemben majd ruhával, majd 53 korosra 50 fillérenyi összegyűjtött pénzzel segélyt, oly nagylelkűen segélyezni kegyeskedtek, fogadják ez uton leghálásabb köszönetem kifejeését.

Muraszombat, 1904. március 31.

Skráiban Ferencné, szül. Mayer Mária.

**A muraszombati járási tanítói kör** bizottsága elhatározta, hogy tavaszi körülmézet április 28-án Tótkeresztúrról tartja meg, melyre tagjait és a tanügy iránt érdeklődőket tisztelettel meghívja.

— **Itt vannak a fecskék.** Még a március végi havas eső előtt beköszöntöttek egyik másik háznál a rég nem látott vendégek, a fecskék. Különös, hogy nem tömegesen jöttek, amit bizonyára idő hidegre fordulásának kell tulajdonítani. Az itt levő kedves madárkák fázósan húzódnak meg az ereszek alján s a jószívű emberek úgy segítenek rajtuk, hogy meleg itálókba sőt szobába eresztik a korán érkezett vándorokat.

— **A gazdák és Szent István-nap.** A gazdasági egyesületek országos szövetsége annak idején elő irányu mozgalmat indított, hogy Szent István napja fokozottabban mérve ünnepléssek meg. Feliratot intézett e tárgyban a földművelésügyi miniszterhez is, kérve, hogy ő is segítse elő a hazafias tervet. Nevezetesen csak oly egyesületeket támogasson, melyek az általuk rendezett kiállítások, állatkiállítások megnyitását, vagy bezárását napját augusztus 20-ára teszik; hasson oda továbbá, hogy a gazdasági munkás és cselédtálmalmazások Szent István napján történjenek s hívja fel a birtokeket az aratónnepeknél e napon leendő megtartására. A miniszter most határozott e kérdésben s a szövetség álláspontját magáévé tette, bár az egyes konkrét óhajok teljesítését nem helyezeti kiállításba, mert mindez társadalmi uton sokkal könnyebben elérhető.

— **Megégett gyermek.** Pintersics József perestói lakos múlt hó 27-én este nyugodtan hajította álmora fejét családjával együtt. Éjfél tájban

A szerelem városa különös hely volt. Ott mindenki vidáman, boldogan élt, az asszonyok szerettek, férfiak elhiztak. A fehérhaju ifju nem jól érezte magát e gondatlan világban. Idegenül öngöngött ide-oda, a kacsagó tüzes szemu asszonyok és elhizott férfiak közt. Végre maga is belatta, hogy nem juthat cseléd.

— Meg kell ismerkednem velük, — gondolta különben elpusztulok.

És megismerkedett. Kőnyven ment. Az egész város csak róla beszélt hetek óta, a huszonöt éves agastyánról, aki ezüsthéjű fejjével és szomorú arcával külböbözött mindenkitől. Az asszonyok rögtön beleszerettek, a férfiak testvérüknek fogadták.

— Hogy hívnak testvér? — kérdezték férfiak. A fehérhaju ifju elgondolkozott, aztán röviden felelt:

— Nevezeték Jóbnak, a szenvedések embereinek.

Az asszonyokra ez a név is nagy hatással volt. Főlragyogott tekintetük és autogva mondták egymásnak:

— Milyen érdekes ember!

És etől kezdve a szerelem világában valóságilag ünneplettek a fehérhaju ifjut. A múltjában valami rendkívüli dolgot sejtettek és ez a titokzatos komorság, amelylyel a szenvedések embere elhárította magától a kíváncsi kérdezőzködéseket,

csak növelte érdekességét az emberek szemében.

Pedig a fehérhaju ifju e tartzkodásával semmit sem akart elérni, csak eszintén, becsületlen meg akart gyógyulni. A múltját azért nem bolygatta, mert félt a lelkén ejtett sebek feltépésétől.

Hanem a városban, a csupa boldog emberek hazájában ezt nem értették meg. És tovább faggatták, gyötörték őt keletlen kérdésekkel, amikről a fehérhaju ifju még betegebb lett.

Azonban idők múltán valami különös változás ment végbe a városban. A kacsagó, tüzes szemű asszonyok és elhizott férfiak annyira érdekesnek találták a melázó, álmagat fehérhaju ifjut, hogy észrevétlenül utazni kezdtek. A férfiak igyekeztek lefogyni, hogy legalább karcsúságban közelítsék meg őt, az asszonyok pedig elszaktak a kacsagóstól és elhelyett ha napfényes délutánok kimentek a közörra, álmagaton néztek az égre és belesohajtottak az illatos tavaszi levegőbe.

A fehérhaju ifju pedig egy napon arra ébredt, hogy igen jól érzi magát a szerelem városában. Ha a szőlőnkba lép, csupa sóhajtozó asszony fogadja, akik csöndes hangon beszélnek, vagy magukba melyved hallgatnak. A férfiak is megkomolyodtak, a szavuké a gondolkodók bennedől bőlcsessége árad. Oh, ezek rokonlelkék mind, akik megértik az ő nagy szenvedéseit.

És ez az ér és boldoggá tette a fehérhaju ifjut Bizonyos szeretet költözött a szívébe azok iránt, akik elkísérték őt saját gondolatvilágába és az a tudat, hogy nagy fájdalommal nem áll egyedül a világban, félig már meggyógyította.

Egy mélabus alkotmány aztán mondta szalónjában egy szép asszonynak:

— En Job vagyok, a szenvedések embere.

Az asszony szemében könnyek csillantak meg erre és megfogta a fehérhaju ifju kezét.

Etől kezdve a fehérhaju ifju szerelmes lett az asszonyba és észrevétlenül meggyógyult.

Egy reggel csodálkozva nézett a tükörbe. Az arcán, amely addig halvány volt és borús, pirosag ömlött el és fény derengett rajta. Az ezüsthéjű hajában pedig fekete fűrtöket vitt észre.

— Mi ez? — kérdezte a fehérhaju ifju táladó örömmel. — Hiszen vissza fiatalodtam.

Boldogságának első pillanatában kitűnő eszméje támadt. Elutazik a városból. Elmegy bucsutalnod valamely messze vidékre és nem tér vissza addig, amíg teljesen vissza nem fiatalodott. Milyen boldog lesz az az asszony, hogy meg fogja lepni és elutazott.

Fél év múlva a fehérhaju ifju visszatért a szerelem városába. Éjfékete volt a haja és tüzpáros az arca,

azonban arra riadt fel, hogy nagy világozás van háza körül és az ajtó, ablakot nagy lármával zörgetik. Csakhamar tisztába jött vele, hogy a háza és az egy szomszédok keltegetik, nehogy bent pusztuljon családjaival együtt. Persze az egész ház megmozdított a fejet, kapkodtak ide-oda, azt sem tudták mit menének. A szoba hamar megetté jött füsttel, a légkör keresztül törtek a zoba mennyezetén, úgy hogy lehetetlen volt többé bemenni. Így történt, hogy az 5 évű gyermek közül csak négyet tudtak kimenteni, egy 7 éves leányka bentrekedt lihába volt a szülők kétségbeesett javeszékébe, a szegény gyermek bentegett. A tünet állítólag Pintarics János rétálási lakos okozta bocsból Mitán különféle bűnjelét ezt a gyant megértesítették és miután Pintarics János azzal is van gyanúsítva, hogy a f. év február havában anyját megmérgezte, a csendőrség letartóztatta és a járásbíróhoz elővetezte.

— **A kinek nem kell fá venni.** Dávid József prosznyakiai lakos egész telen jól futott szombaton örvendett, de fá nem vett, erdeje nincsen. Feljött ez a szomszédoknak és kezdtek firtatni a dolgot. A végén aztán kislát, hogy a fatolvaj, a ki gróf Macenauer Károly prosznyakiai birtokos erdejét pusztítja, nem más, mint Dávid József. Az olelőn kitéltet a nyílt feljelentette a károsult gróf.

— **Megfagyott napszám.** Bokán József 21 éves kuzmai lakos március 30-án Stájerországban jól hazá, a hol mint napszám szőlőkapálási munkán volt. Utközben állítólag bepálinkázott és sötét este börtörkálván hazá, valohal az uton elesett és ott maradt fekvé a vízzel telt utárokba. Mikor másnap reggel rátaláltak, a szerencsétlen ember meg volt halva, megfagyott. Bűncselekményre nincsen gyanu, mert külérőszak nyoma nincs rajta és zsebében napszámkeresém. nyehől 10 kor 30 fillér pénzt találtak A hatóság a halálóknak és a halál este körülményeinek kiderítése végett a vizsgálatot elrendelte.

— **Buráltítás.** Bales Anna udorfai leány a minap elment az erdőre, hol egy kis száraz galyat akart szedni, mivel elfogyott a tüzelőjük. Amint a szegény leány a földről szedte az apró ágakat, egyszer csak ott termett Gombóc Sándor udorfai lakos a mire a leányt éppen az ő erdőre szén találta, a kezében volt favilával fején és karján úgy megverte, hogy 3 hétnél tovább gyógyuló testi sértést ejtett rajta. A durva embert feljelentették a kir. ügyészségnek.

— **Tíz.** Vencsik József szent-benedeki lakos háza mult hó 21-én este 9 órakor kigyuladt és a kamara és paja tetőzetével együtt leégett. A kár 600 korona, a mely biztosítás után megtérül. A tüzet a kémény kigyuladása okozta.

— **Elcsipett tolvaj.** Jabbanovec Józsefné battányfalvi lakosnak van ugyan néhány tyukja, de azok mind olyan jó tyúk és szép tollazott állatok, hogy halálós vétek volna egyet is loolni. De hát a husvéti ánnepre csak kell pacsenyeyt! Hát mire való a szomszéd tyukja? Jabbanovec Józsefné kapta magát és Zsálik József öljából elcsipent egy jól táplált tyukot, de megcsipette és most nem tyukiere, hanem fekete leves következik.

— **A tödöves pusztítása.** Az emberiség legfélelmetesebb betegsége a tödöves, az utjabban és utjabban felidezett szérumok alkalmazása mellett is egyre szedi áldozatait. A budapesti Szaratorium-Egyesület által kiadott „Tuberkulózis” című

lap március elsején megjelent száma közli, hogy a belügyminiszter jelentése szerint Magyarországon az 1902. évi folyamán 75.145 egyén halt meg tödövesben; a mult év december hó tödöveses halottjainak száma pedig 5437 volt.

— **Hirdetmény.** Mely szerint Kórmend nagyközség előjárósága részéről közhírré tétetik, hogy Kórmenden a legközelebbi országos vásár 1904. évi április hó 5-ik napján tartatik meg. Kórmend, 1904. március 27-én.

— **A harapós kutya.** Spilák János nagy fekete kuttyaja megharapta Rogán Teréz otthónai leányka lábikráit a mult évi augusztus 16-án. Ez ugyan gyakori eset, de bűner ritkán lesz belőle. Derék vendjeink azonban nem azért járatosak a jogélet tikaiban, hogy ily kérdésekben ne provokáljanak bírót határozatot. Így került az eset a kir. törvényszék főtárgyaló tanácsa elé, amely Spilákot azonban felmentette azzal az indokkal, hogy mivel se volt igazolva, hogy a gazda tudott a kuttyaja különös harapós természetéről és ennek dacára is szabadon engedte.

— **A Horgony Pain-Expeller.** (Richter Linimentum Cápici) igit népszerű házi-szerré lett, mely számos családban már több mint 34 év óta mindig készletben van. Hatátság, csípős fájdalom, fejfájás, köszvény, csuszal-tól-nél a Horgony Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéznek elő, sőt járványoknál, minő a kolera és hányásos-folyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi-szer jó eredménnyel használtott az influenza ellen is és 80 f, 1 K 40 f és 2 K árban a legtöbb gyógyszerárban kapható, de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: Richter-féle „Horgony-Pain-Expeller”, vagy Richter-féle Horgony-Linimentum-et kérni és a „Horgony” védjegyre figyelni kell.

— **Uj drágák.** Kaliforniában egy új drágakövet fedeztek fel. Remek hiszintű, ökönyagszerű kristályok ezek, a melyekből rendkívül szépségű drágaköveket lehet majd csinálni. A teljesen átlátszó kövek rózsaszínes lila árnyalatot mutatnak az egészen kecsk lilától a legsötétebb amethystig; a kristályok rendkívül tiszták.

— **Egyetértés.** 28. évfolyam. A magyar középosztály vezéralja. Előzetési díja egy évre 40 korona, közhatalnokoknak, vasutasok, közégi jegyzők, kelécskek, tanárok, tanítóknak kedvezményesen árban: negyedévre 7 korona. Az Egyetértés főszerkesztője Fenyő Sándor, a közélet, a politika és az irodalom legtragyóbb nevi vezérírtait nyerte meg lapja számára.

— **Politikai funoktatás.** Kossuth Ferenc, irodalmi főmunkatárs: Bötvös Károly, kikhez egy egész előkelő írói gárda eszalkozik.

— A középosztály legértelmesebb orgégy az Egyetértésben találják meg küzdelmeiknek leghibebb szószozáját, az állambatalommal szemben a létét folytatott harcában kitartó bajtársát és megbízható tanácsadóját.

— Az Egyetértés politikai és közgazdasági rovatát az állami és gazdasági függetlenségre való törekvés irányítja, a társadalmi rovatok az egyén gazdasági függetlenségét, elvét szolgálják, az állampolgárok boldogulásának apró de nagy jelentőségű problémáit tárgyalják.

— A család számára az Egyetértés egész könyvtárát nyújtja a legérdekesebb olvasmányoknak.

— Regényei valódi mintái az elbeszélő irodalom remekelnek.

— Uj előfizetők a megkezdett regények elejét is megkapják.

— A Divatszalon az Egyetértés előfizetői 2 koronáért kapják meg negyedévenként.

— Husvét ajándékol minden új előfizető megkapja a Rákóczi Albumot. Karácsonyra egy másik díszmüvet kap minden előfizető teljesen ingyen. A karácsonyi díszmü a legjobb nevel hazai írők műveivel lesz tele s a legszebb képeit fogják ékesíteni.

— A kiadóhivatal, Vármege-u. 11.

— **Kakas Márton.** Pompás képek, vidám apróságok tartják a Kakas Márton loagnab számát is. A cimkép, a melyet Bér Dező rajzolt, míg a hátulsó szines rajzzal Jeney Jenő gyönyörje ki élmésem azokat, a kik fölültek az autómobil esakónak. A lap helye ohálára Ludek Ladós, Éder Gyula, Ház Miklós és Körtvy György rajzolt vidám témájú szép képeket. A szöveg is aktuális és érteles. A Kakas Márton előfizetési ára negyedévre három korona. Egyes száma 30 fillér, kapható minden újságel-árusítónál.

Egy jó családból való fiu

t a n o n c n a k

felvétetik

Tomka György

vas- és fűszerkereskedésében,

AISO-LENDVÁN.

1053/904.

## Póthirdetmény.

A muraszombati kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a dr. László Kálmán ügyvéd szombathelyi lakos végrehajtatonak Koroszt Adam sándorvölgyi lakos végrehajtást szenvedett elleni 265 K 70 f és járulékaí iránti végrehajtási ügyében 640/904. sz. a kibocsátott árverési hirdetményben a sándorvölgyi 13, 83, 113, 114 és 54. sz. tjkvi ingatlanokból Koroszt Adamot illető részekre

1904. évi április hó 28. napjának délelőtti 10 órájára kiutított árverés az 1881. LX. t.-c. 167. §-a alapján Dr. Varga Gábor ügyvéd végrehajtói érdekében is 216 K és 155 K 21 f tökékövetelése és járulékaí kielégítése végett megtartatni fog.

Kir. Járásbírószék mint telekkönyvi hatóság, Muraszombaton, 1904. február hó 29-ik napján.

ACÉL, kir. albiró.

## ! Világhírű!

a R E K O R D

festészeti műintézet.

a kiválóan sikerült éleltnagyságu arképeiről, melyeket élismernt művészek által készített számos (kir. közjegyző által hitelesített) élismerőlevél a világ minden tájáról.

## Elsőrangú képek árai

olaj aquarell és pastel festésben fénykép után 48—63 cm. nagyságban a 20 korona.

Legfinomabb kivitelű Brom-Platina és krtá rajz a 5 korona.

Részletes árjegyzék bérmentve. Egy éleltnagyságu festményt készítnnk mindenkinek

teljesen ingyen,

ha részünkre 5 rendelést szerez és azokat egyenként vagy egyszerre beküldi.

R E K O R D festészeti műintézet

Budapest, Rottenhiller-utca 46. sz.



Petritsch M.

rőfös-, fűszer- és vaskereskedésében



Stridón  
egy jó házból való fiu

t a n o n c n a k

azonnal felvétetik.



— Ért. Jób vagyok, a szenvedések embere! — mondotta, amikor belépett az asszony szalonjába és kacagott hozzá.

— Az asszony ránézett, egy kissé megrázkódott és csöndesen mondta:

— Nem ismerem.

Kábuló fejfel futott ki az utcára.

— Ok, mi ez? Hát ennyire megváltozott volna?

Sietve ment a kórzóra. Az asszonyok álmatagon járták az utcát és az égte néztek. A férfiak nehezt léptekkel sétáltak fel-alá és a földet bámulták. Mikor megpillantották a fehérhaju ifju pedig lekapta a kalapját és bo'dogan lengette feléjük. Ekkor fekete hajára esett tekintetük és elfordultak . . .

— Az ifju elfulladva kiáltotta:

— Én Jób vagyok, a szenvedések embere.

— Az emberek erre megvetéssel susogták egymásnak:

— Hiszen ez egy közönséges csaló.

PAKOTS JÓZSEF.

